

Evanghelia după Matei 25:37-39:

"Atunci cei neprihăniți Îi vor răspunde: "Doamne, când Te-am văzut noi flămând și Ți-am dat să mănânci? Sau fiindu-Ți sete și Ți-am dat de ai băut? Când Te-am văzut noi străin și Te-am primit? Sau gol și Te-am imbrăcat? Când Te-am văzut noi bolnav sau în temnița și am venit pe la Tine?"

În rândurile de mai jos puteți citi unul dintre cele 350 de poeme de mărturisire a credinței sale creștine, compuse și constant repetate în memorie de Richard Wurmbrand pentru a-și menține sănătatea mintală, în timpul celor 2 ani pe care i-a petrecut într-o celulă solitară a unei închisori comuniste.

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România.

Sotia sa Sabina a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în multe din aceleași închisori.

Din cartea pastorului Richard Wurmbrand "Cu Dumnezeu în Subterană"

Dupa ce mi s-au administrat drogurile, m-am simțit și mai slăbit, iar într-o zi m-am prabușit de tot. Dar, deși nu mă puteam ridica din pat decât printr-un efort foarte mare, mintea mi-a rămas ageră pentru un timp. Eram chiar înfricoșat de această luciditate. Nu este o născocire faptul că sfântul Antonie cel Mare, Martin Luther și mulți alții, oameni obisnuiți, l-au văzut pe Diavolul. L-am văzut și eu o dată, pe când eram copil. Rânjea la mine. Nici azi n-am povestit nimănui despre asta.

Singur în celulă, acum îmi simțeam iarași prezența. Era întuneric și frig și el își bătea joc de mine. Celula mea devenise un loc în care jucau stafiile. Îl auzeam pe Diavol spunându-mi zi și noapte: — Unde este Iisus?

Mântuitorul tău nu te poate salva! Ai fost înșelat, și i-ai înșelat și tu pe alții. El nu este Mesia, n-ai urmat pe cine trebuia! Am strigat tare: Atunci cine este adevăratul Mesia, care va veni?

Raspunsul era clar, dar ar însemna să hulesc repetându-l. Scrisesem cărți și articole afirmând că Iisus era Mesia, dar acum nu-mi puteam aminti nici unul dintre argumente. Demonii, care l-au făcut pe Nyils Hauge, marele predicator norvegian, să șovăie în credința lui, pe când era în temniță, care l-au făcut chiar pe Ioan Botezătorul să se indoiască pe cand era în închisoare, se dezlanțuiau cu furie asupra-mi. Eram dezarmat. Bucuria și seninătatea mea pieriseră. Înainte Îl avusesem pe Hristos atât de aproape de mine, îndulcindu-mi amărăciunea, luminându-mi bezna, dar acum strigam: — Eli, Eli lama sabachtani? — (Dumnezeul meu, Dumnezeuul meu, de ce m-ai părăsit?) simțindu-mă cu desăvârșire abandonat. În timpul acelor zile negre, am compus pe îndelete o lungă poezie pe care cei ce n-au cunoscut o asemenea stare fizică și morală s-ar putea să n-o accepte cu ușurință. Poezia aceea a fost salvarea mea. Prin cuvânt, ritm și incantație, am fost în stare să-l înfrâng pe Satana. Iat-o!

"De mic, eu frecventat-am temple și biserici. În ele, Dumnezeu era slăvit. Cântau și tămâiau zelos feluriți clerici. Ei susțineau că-i drept să fii iubit.

"Crescând, însă, văzut-am așa jale-adâncă În lumea asta a lui Dumnezeu, Încit mi-am zis: „El are-o inimă de stancă. Altfel ne-ar ușura acest drum greu.

"Se zbat copiii mici de friguri în spitale. Se roagă pentru ei parinții tristi, dar e-n zadar. Se duc cei dragi pe-a morții vale, chiar dacă-n rugăciune insiști.

"Sunt arși de vii-n cuptoare oameni fără vină, cerul tace, lasă totu-a fi. Cum să Se mire Domnul dacă, în surdina, și credincioșii încep a se-ndoi?

"Flămânzi și prigonți până și-n propria lor țară, Ei stau fără' de răspuns la întrebări. Expus este însuși Sfântul Nume la ocară, Când peste noi cad grelele ocări.

"Cum să-L iubesc pe Cel ce a creat microbii, tigrii care sfâșie pe om? Cum să iubesc pe Cel ce-și chinuie toți robii, Doar că mâncat-a unul, o dată, dintr-un pom?"

“Mai rău ca Iov, stau făr' de copii, soție, fără de amici mângâietori. Stau fără soare într-o pușcărie, În cea mai aspră dintre închisori.

“Viitorul meu coșciug mi-e astăzi pat de scânduri. Întins pe el, eu a-mi da seama-ncerc: De ce mereu spre Tine-alearg-a-mele gânduri, Iar prin ce scriu trasez în jurul Tău un cerc!

“De ce mă arde-o dragoste-nfocată? De ce ești Tu subiectu-a orișice cânt, Deși știi bine că-s mireasa lepădată! Curând voi putrezi într-un mormânt.

“Dar nu, nu a iubit Mireasa din Cântare* Când întrebatu-s-a de este drept. Iubirea este propria ei justificare. Iubirea nu e pentr-un înțelept.

“Chiar prin ispite mari de-o fi silită a trece, Nu înceta-va totuși a iubi. De-o arde-un foc, sau valuri stau s-o nece, Ea săruta-va mâna ce-o lovi.

“La grele întrebări de n-a aflat răspunsuri, E-ncrezătoare —,și va astepta, Caci vor pătrunde raze-n ascunzișuri Și adevărul se va arăta.

“Iertarea multelor păcate doar sporit-a al Magdalenei foc mistuitor, Dar ea parfum și lacrimile dăruit-a 'nainte de cuvātu-ți iertător.

“Iar dacă nu-l spunei, ea tot ar sta și-ar plânge, De dragostea ce-Ți poartă și-n păcat. Ea Te-a iubit 'nainte de vărsaseși sânge. Ea Te-a iubit 'nainte de-ai iertat.

“Nici eu nu mă întreb de-i drept sa-Ți dau iubire. Nu Te iubesc s-ajung eu mântuit. Eu Te-aș iubi și-n veșnica nefericire, chiar de flăcări de-aș fi mistuit.

“De-ai refuza să Te pogori la oameni, Tu mi-ai fi fost un vis îndepărtat. De refuzai Cuvântul Tău să-l sameni, Te-aș fi iubit si făr' să-l fi aflat.

“De șovăiai, de-ai fi fugit de răstignire, Nemântuit, eu totuși Te-aș iubi. Chiar și păcat dacă-Ți gaseam in fire, Cu dragostea-mi Ți l-aș acoperi.

“Acum cuvintele-mi vor deveni nebune, Ca toți să știe cât de mult iubesc. Acuma voi atinge necântate strune. Pe-o melodie nouă Te slăvesc.

“Profeții toți de-ar fi prezis pe Altul, Pe Tine nu, Pe ei i-aș lepăda. Dovezi cu miile dac-ar avea cel Altul, Iubirea-mi pentru Tine aș păstra.

“De-aș bănuși la Tine-nșelăciune, Plângând, eu pentru Tine m-aș ruga. De-ar înceta in lume fala-Ți să răsune, Iubirea-mi pentru Tine nu s-ar micșora.

“Cum pentru Saul, Samuel o viață-ntreagă În post si rugăciune s-a zbătut, Așa ar rezista iubirea ce ne leagă, Chiar dac-aș ști că ești un fiu pierdut.

“De nu Satan, ci Tu in rătăcite clipe, Revolta cea din cer ai fi produs, De Tu Ți-ai fi pierdut cereștile aripe si ai fi căzut din Raiul cel de sus,

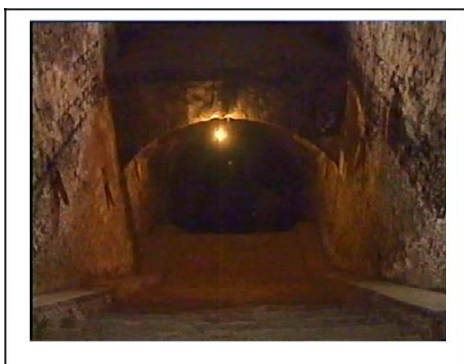
“Eu, neavând nădejdi, nădăjdui-voi totuși Căci Tatăl cel ceresc Te va ierta, Și împăcat cu El, pe-aleile de lotuși, Pe străzi de aur, Tu Te vei plimba.

“De-ai fi un mit, aș părăsi realitatea: Cu Tine-n fantezie aș trăi. De-ar izbuti neexistența-Ți să-mi arate, Din dragostea-mi Tu viață ai primi.

“Nebună fără de temeuri mi-e iubirea, Așa cum este și iubirea Ta. Găsească-Și Domnu-n asta fericirea. Mai mult decât atâta, eu nu-i pot da.”

După ce am terminat această poezie, nu l-am mai simțit pe Satana in preajmă. Plecase. În tăcere, am simțit sărutarea lui Hristos. Am rămas tăcut. Liniștea și bucuria au revenit.

*Aluzie la cartea biblică Cântarea Cântărilor a lui Solomon in care Mireasa îi spune Logodnicului ceresc: Pe drept ești iubit" (N. tr.).

Inchisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane .

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele în care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar pentru decor, neîncălzită în iernile friguroase.

Fotografie a pastorului Richard Wurmbbrand in timpul detenției la Jilava.

“Religia curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne pazim neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceul Richard Wurmbrand în Iași, România și mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuti în celule comune împreună cu părinții mei. Urmatoarele fotografii spun tot. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Michael Wurmbrand.

Generozitatea creștina în acțiune:

Colegiul Richard Wurmbrand , Iași, România

Unii dintre copii Colegiului Richard Wurmbrand (începând de la grădiniță până la clasa a XII-a) încă locuiesc în astfel de case de țară, ceva mai răsărite decât niște colibe murdare.

Fete-eleve din sate sărace găzduite în două dormitoare în clădirea Colegiului Richard Wurmbrand

Elevi ai Colegiului Richard Wurmbrand, Iasi pregătind și oferind cadouri pentru săraci din satele din Bosnia.

Dragostea creștină i-a făcut viitorul, mai luminos,

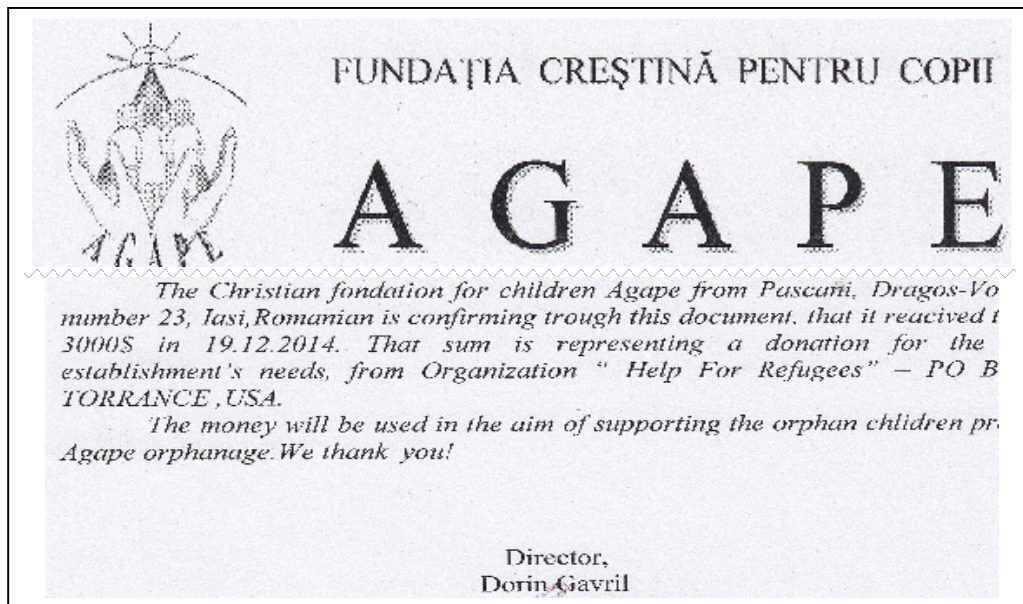
Dragostea creștină schimbă vieți!

Așa arăta casa unde trăia Maria-Georgiana (dreapta, născută pe 19/04/2007) și cei 5 frați vitregi (cu vârste de la 1 la 15 ani.)

Copilul cel mare al familiei a apărut pe neașteptate cerșind în fața primăriei. Personalul Orfelinatlui creștin Agape a fost solocitat de autoritațile românești să intervină urgent ei înșiși fiind alertați de această groaznică situație. Maria și doi dintre frații ei vitregi au fost luați de către Orfelinatul Agape. Ceilalți au ajuns în alte orfelinate. Maria este cel mai activ copil din întregul orfelinat și a intrat la școală în clasa I. Mai jos, Maria odihnindu-se fericită la puțin timp de la primirea ei în brațele ocrotitoare ale lucrătorilor de la Agape.

Sora Maura cu Maria

Chitanță de confirmare a unui dar primit în 2014

Cheltuielile curente ale orfelinatlui la înființarea lui de către Richard și Sabina Wurmbbrand, erau în sumă de 25,000 dolari pe an. Datorită noilor cerințe ale Uniunii Europene și a inflației galopante, orfelinatul are nevoie de peste 120,000 dolari pe an pentru a funcționa în mod decent. Datorită restrângerii fondurilor, orfelinatul trebuie să se bazeze pe donații locale de pachete cu alimente, conserve și veselă. Unii dintre acești copii, ajunși mari lucrează în domeniul agricol.

Vă rugăm, împărtășiți această scrisoare cu toți prietenii dvs. creștini, cu cei din listele bisericii sau trimiteți-ne noua adresele lor (cu permisiunea lor) pentru a le putea trimite și lor acest buletin informativ !

Creștini perzecați sub communism ajutați cu darurile voastre.

Biografia lui Jozsef Varady, un pastor care a suferit în închisorile comuniste românești

Dl. Varadi începe scrisoarea de mulțumire pentru ajutorul primit cu frumosul verset biblic din Ruth 2:12 pe care ar vrea să-l trimită tuturor binefăcătorilor săi, **“Domnul să-ți răsplătească ce ai făcut, și plata sa-ti fie deplină din partea Domnului Dumnezeului lui Israel sub ale cărui aripi ai venit să te adăpostești!”**

Dl. Varadi s scris o carte biografică și alte 7 cărți despre diferiți creștini care au trecut prin închisorile comuniste (inclusiv pastorul Richard Wurmbrand). S-a născut în Aiud, România pe 28/01/1929. După venirea regimului comunist la putere, fiind în active în munca subterană creștină și mărturisind , a fost condamnat în 1952 la 10 ani de închisoare ajungând în lagărul de muncă forțată de la canalul Dunărea-Marea Neagră (construit în majoritate cu prizonieri). A fost bătut fără milă, avînd maxilarul dizlocat. În 1954 a avut un vis profetic pe care l-a împărtășit cu ceilalți din închisoare cum că în ciuda sentinței de 10 ani, va fi eliberat în 6 luni. Mulți au fost impresionați de îndeplinirea efectivă a profeției când a fost eliberat fără motive legale evidente sau explicații. A fost arestat și terorizat de multe ori așa cum arată în cărțile sale. A citit 10 dintre cărțile pastorului Richard Wurmbrand și continuă, fără frică, când vorbește public, să folosească materialele proprii despre persecuția la care a fost el însuși martor .

Creștini perzecați sub communism ajutați cu darurile voastre.

O mărturie creștină

Notă autobiografică a lui Ștefanache Dragomir, un creștin care a suferit în închisorile comuniste românești

Sunt născut în România pe 16/10/1928 și locuiesc în județul Galați.

În 1950, scurt timp după ce m-am căsătorit, am fost luat în armată. Încercând să dau o mărturie creștină, am ajuns să fiu persecutat și să fiu amenințat cu închisoarea. Până la urmă, am fost închis și condamnat de Tribunalul Militar din Brașov la 8 ani de închisoare. Am fost trimis în colonia de muncă Poarta Albă (cunoscută ca fiind cea mai rea NR), la canalul Dunăre-Marea Neagră. Era cel mai înfricoșător lagăr de exterminare (sub communism) pe care populația României l-a cunoscut. Am fost lăsat afară să îngheț și am fost găsit de niște oameni într-un șanț. Cei care m-au găsit și-au dat seama că nu sunt mort ci într-un leșin adânc. Și acum mai simt torturile prin care am trecut și de care Dumnezeu m-a salvat în mod providențial. Am fost bătut până la sânge.

Creștini perzecați sub communism ajutați cu darurile voastre.

A Christian Testimony
Autobiografia lui Azamfirei Ștefan,
un creștin care a suferit în închisorile
comuniste din România

Fiind soldat, am ajuns să fiu condamnat (în timpul comunismului) pentru credința mea creștină. Mi-au cerut să renunț la credința mea. Am rămas neclintit datorită adevărului ce ni s-a revelat prin Sfânta Scriptură. Ca urmare, am fost persecutat de fiarele comuniste. Am fost considerat un dușman de clasă deoarece nu am vrut să îmbrățișez ideile lor și să acționez în contra propriei conștiințe. Au numit credința mea devotată otravă mistică folosită de imperialiștii americani. M-au declarat “o unealtă a inamicului.” Fiind acuzat de aceasta, am fost condamnat la 9 ani de închisoare. Dosarul meu a fost la Tribunalul Militar Bacău cu numărul 94 din 1952, pedeapsa cu închisoarea nr. 17.

În prezent, foarte bătrân, vreau să-l slujesc pe Dumnezeu și să mă aflu printre aceia care, împreună cu Domnul Isus vom spune, la întoarcerea lui, precum este descris în Matei 25:34.

Creștini perzecați sub communism ajutați cu darurile voastre.

O mărturie creștină
Notă autobiografică a lui Boanța Ioan,
Un creștin care a suferit în închisorile comuniste din
România

În tinerețea mea am fost condamnat (de către comuniști) într-un lagăr de muncă forțată. Am făcut 2 ½ ani de închisoare pentru convingerile mele religioase. Nu am acceptat ateismul și l-am mărturisit pe Cristos și Evanghelia Lui.

La proces judecătorul mi-a spus, “Îți vor putezi oasele în închisoare.”

Datorită suferinței din închisoare, lipsei de apă și mâncare, am slăbit 16 kg. Efectele frigului le simt și în ziua de azi. Despre suferința mea puteți citi în cartea intitulată, “Calvarul meu împodobit cu perle” de Josef Varadi, volumul II, la paginile 172-173. Acestea sunt versuri importante pentru mine găsite în cartea mai sus menționată : “Statornic rămân în a-l servi pe Domnul pe drumurile lungi ale vieții, pentru a primi coroana vieții veșnice.”

Vă rugăm, împărtășiți această scrisoare cu toți prietenii dvs. creștini, cu cei din listele bisericii sau trimiteți-ne noua adresele lor (cu permisiunea lor) pentru a le putea trimite și lor acest buletin informativ !